

Naslov: **Tekma pred domačim občinstvom**

Podnaslov: Pogovor z Goranom Vojnovičem n Benjaminom Krnetičem Film Čefurji raus! o obstrancih iz Fužin ...

Avtor: Zdenko Matoz

Vir: **Delo**

Datum: 12.09.2013

Stran: 17

Velikost: 904 cm2

Rubrika: KULTURA

Doseg: 122000

Tekma pred domačim občinstvom

Pogovor z Goranom Vojnovičem in Benjaminom Krnetičem Film Čefurji raus! o obstrancih iz Fužin bo danes premierno prikazan na FSF

Amfiteater portoroškega Avditorija bodo drevi ob 21. uri zasledli čefurji, ki so se iz ljubljanskih Fužin odpravili v svet – na premierno predstavitev težko

ZDENKO MATOZ

Kdaj je izraz čefur postal izraz ponosa?

Vojnovič: Ne vem, ali se to da natančno časovno opredeliti. To je proces, ki se je začel nekje v devetdesetih letih in še vedno traja. Mogoče so Fužine to sprejele. Ko sem v Velenju promoviral knjigo Čefurji raus!, sem videl, da tam ni tako. Sicer pa ima izraz več pomenov, odvisno, kako ga kdo dojema.

Krnetič: Kar nekajkrat se mi je zgodilo, da me beseda ni več prizadela, in sem si rekel: Pa kaj!

Je Magnifico prvi vrgel čefurja v javni prostor?

Vojnovič: Magnifico je pripeljal besedo v pop kulturo. S pesmijo *Kdo je čefur* je prebil led, čeprav se skladba ni pogosto predvajala na radijskih in televizijskih postajah, a je vendarle med občinstvom postala uspešnica. Od takrat do danes se je veliko spremenilo. Še Magnifico ne zna tega pojasniti. Povedal mi je, da so ga takrat zavračali eni in drugi. Mogoče je bilo prezgodaj in ravno zaradi tega je tako izjemno.

Najprej je bil scenarij, nato je nastala knjiga, s kresnikom nagrajena uspešnica. Sledila je razpita monodrama ... In na koncu se je pojavil film Čefurji raus!.

Vojnovič: Scenarija nisem posebej maral. Drugi ga niti niso brali. V nekem trenutku sem ga odložil, ker se mi je zdelo, da nima možnosti, da bi zaživel kot film. Kakšno leto kasneje sem se spomnil zgodbe, likov in dialogov in zazdelo se mi je, da bi to bila dobra podlaga za 'čefurski' roman, ki ga do takrat še ni bilo. Priseljska literatura je povsod po svetu zelo močna, pri nas pa niti ne.

Pri pisanju scenarija ste sodelovali z znamenitim scenaristom

Abdulahom Sidranom. Kako je to potekalo?

Vojnovič: Od prvotnega scenarija je ostalo bore malo. Le zasnova in liki, mogoče kakšna situacija, drugo pa bolj ali manj ne. Od končne različice do snemanja pa se je seve-

pričakovanega filma Čefurji raus!, ki je nastal po nagradi istoimenski knjižni uspešnici. O Fužinah in filmu smo se tako rekoč na prizorišču snemanja

da kaj spremenilo. Sem režiser, ki dopušča spremembe, če seveda ne zaidejo v povsem drugo smer. Kar se tudi zna zgoditi. Ko so igralci enkrat 'v filingu', film zaživi svoje življenje ... Sicer pa smo sledili dramaturgiji zgodbe. Sodelovanje z Abdulahom Sidranom je bilo v redu, ker sem potreboval nekoga, ki z distanco gleda na tekst. Včasih mi je enourni pogovor z njim sprožil veliko misli in idej.

Čefurji raus! je gotovo eden najbolj pričakovanih filmov v zgodovini slovenske kinematografije. Sta režiser in glavni igralec zaradi tega čutila posebne pritiske?

Krnetič: To je generacijski film. Sam izhajam iz podobnega okolja in nosim določene stvari s sabo. Film je bil dobra osnova za manifestacijo stvari, ki jih nosim v sebi. Zato ob snemanju nisem čutil pritiska.

Hočete reči, da je terapevtsko deloval na vas?

Krnetič: Mogoče ... Na Akademiji za gledališče, radio, film in televizijo se mi zdi, da iz letnika v letnik doživljam odmik od samega sebe. Odkrivaš številne nezavedne stvari v sebi.

Vojnovič: V bistvu sem se bal pritiska pri teh štirih mladih fantih, naturščikih, tudi Benjamina sem jemal kot naturščika, predvsem v fazi snemanja. Če bi bili takrat izpostavljeni medijski pozornosti, bi se verjetno preveč ukvarjali s tem, kaj hočejo oni, ne pa, kaj hoče film. Zato smo čim manj razglašali, da snemamo. Ko sem ugotovil, da so se fanje sprostiti in da v tem uživajo, sem se umiril.

Kako ste izvedeli, da vam je ponujena vloga najbolj znanega čefurja v Sloveniji?

Krnetič: Marko Đorđić je najbolj znan čefur v Sloveniji? To je najbolj znan fiktivni čefur. Ravno sem bil v toaletnem prostoru, ko

pogovarjali s scenaristom in režiserjem Goranom Vojnovičem in glavnim igralcem v vlogi Marka Đorđića Benjaminom Krnetičem.

so me poklicali, da sem izbran. Na avdicijo sem šel, ker se mi je zdelo, da sem vse to, kar zahteva vloga.

Kaj ste kot režiser videli v njem?

Vojnovič: Že v prvem krogu smo gledali, kdo je primeren in kdo ne. Med pogoji so bili znanje obeh jezikov, približna starost, določen videz, športni tip in še nekaj drugih lastnosti. Super se mi je zdelo, da je študent igre, kar je kazalo določeno predanost temu poklicu. In ker izhaja iz takega sveta, veliko lažje napolni to vlogo, ve, kaj je prav in

»Kdor 'downloada', je največji čefur!

Pričakujemo solidarnost.»

kaj narobe. Kmalu sem ugotovil, da smo se za štiri glavne like prav odločili in koliko lahko pričakujem od njih. Vsi štirje ustvarjajo energijo filma.

Lik obstranca med obstranci je pogost v literaturi in na filmu, vendar je vsak seveda drugačen. Vsak je po svoje sam.

Vojnovič: Benjamin ima zahtevno vlogo, saj je v vlogi glavnega junaka Marka redko aktiven v filmskem dogajanju. V bistvu bolj opazuje, kaj se mu dogaja. Za mlade igralce je težko biti opazovalec, to je pri filmu dostikrat nevhvalna vloga. Zdi se mi, da mu je to vlogo uspelo dobro izpeljati, da ima svojo energijo in pojavnost, ne glede na to, da imajo drugi več akcije, ki pleni pozornost in simpatije gledalcev.

Snemali ste na Fužinah, natančno tam, kjer se vse tudi dogaja. Kako je potekalo snemanje na kraju

zločina, kot se temu pravi?

Vojnovič: Filmske ekipe nismo najbolj prijetni gostje. Smo hrupni, zaparkiramo vsa parkirišča, snemamo ponoči, pa še

Naslov: **Tekma pred domačim občinstvom**

Podnaslov: Pogovor z Goranom Vojnovičem n Benjaminom Krnetičem Film Čefurji raus! o obstrancih iz Fužin ...

radi kaj zažgemo. Bil sem navdušen, kako so nas tolerirali in sprejeli ter živeli in dihali z nami. Ko smo snemali na Rusjanovem trgu na Fužinah, smo motili več tisoč ljudi. Tega smo se zavedali, saj ne moreš biti neslišen in neviden. Ljudje so nas vzeli za svoje, kot so nas Pirančani ob snemanju filma *Piran-Pirano*. Zanimiva je bila tudi reakcija tistih iz naše filmske ekipe, ki še niso bili na Fužinah, da to sploh ni geto, saj so naleteli predvsem na prijaznost in sproščenost tega okolja.

Krnetič: To je bila tekma pred

domačim občinstvom. Sicer nisem iz Fužin, imam pa tu veliko sorodnikov in sem veliko časa preživel tu.

Če si bo vsak drugi Fužinec ogledal film, imate že 10.000 gledalcev.

Vojnovič: Fužinci so vabljeni, da si film ogledajo večkrat, ker je to študijska literatura o tem naselju in ker gotovo ne bodo tako kmalu dobili novega filma. V bistvu se ne bojim, da bi imel premalo gledalcev. Zanimanje je veliko, saj nagovarja tudi ljudi zunaj naselja.

Za distribucijo po državah nekdanje Jugoslavije smo že dogovorjeni. Knjiga je filmu utrla pot, poleg tega ima veliko znanih igralskih obrazov s tega območja, pa tudi mnogi imajo sorodnike na Fužinah.

Krnetič: Po drugi strani je ravno to čefursko občinstvo najbolj nagnjeno k ilegalnemu snemanju filmov z interneta ... Kdor 'downlada', je največji čefur! Pričakujemo solidarnost.

Vojnovič: Prav čefur si bo film ogledal v kinu! In plačal vstopnico. Ali pa si jo bo priskrbel pri kom, ki jih bo ceneje preprodajal na Bolhi.

POVEZANE VSEBINE
delo.si/kultura

[...]

FOTO LOŽE SUHADOLNIK

Na prizorišču snemanja filma *Čefurji raus!* s scenaristom in režiserjem Goranom Vojnovičem in glavnim igralcem Benjaminom Krnetičem

Naslov: **Tekma pred domačim občinstvom**

Podnaslov: Pogovor z Goranom Vojnovičem n Benjaminom Krnetičem Film Čefurji raus! o obstrancih iz Fužin ...

FOTO ARHIV ARSMEDIE

»Med pogoji za izbor glavnih junakov so bili znanje obeh jezikov, približna starost, športni tip in še nekaj drugih lastnosti,« je povedal Goran Vojnovič.